

Avot Yeshurun

Tr. Dan Miron

Passover on Caves

One day to the Land,
To the deep one, from Phalasteen,
From Palestina, hoch, hoch!
From Canaan-fellaheen.

One day to the land,
Chock-full of jugs,
And she is hard and red,
Hot she is and sinewy.

She does not tell her private parts
To those who ride over genitals,
And she does not speak to those
Who ride white she-asses.

Nor does she tell about those
Crushed by hard labor with the ringing of caravans,
About those who stood in the wilderness
Like brother and sister –

Wouldn't that one ask about his fallah,
That one would always ask about the wretched.
It was here that the hand of the angel,
One's hand like the bountiful hand of a king.

And that one stupefied a hump upon him,
And another rewarded for the mess.
Let the one burdening the error be whomever he will,
It is the desire of a certain Besht...

יום אחד לאדמה,
לעמקה מן פאלאסטיין,
מן "פאלסטינה הוך הוך",
מן כנען-פללחין.

יום אחד לאדמה
המלאה את הכדים.
וקשה היא ומאדמה,
חמה היא וגידים.

את עריתה אינה מגדת
לרוכבי על עריות.
ואינה מגדת לרוכבי
על אתונות צחרות;

ועל אלה שקרסו לפרך
עם צלצלת ארחות,
על אלה שעמדו בפרא
כאח ואחות –

הלא ישאל ה' לה לפללחו.
ה' לה תמיד ידרש לחלה.
ה' זה פה יד מלאכו.
יד ה' לה כיד המלך.

ויהי ה' לה טופש עליו דבשת –
וזה גומל עמל על השבשת...
היה יהיה אשר נושא שבשת...
יצר היא של איזה בעש"ט...

Which brought us to the shore with Gianicolo,
And an Arab sailor stood us on our feet,
His arms – like tables, and his voice singed,
And the hands – from my father's home.

And we arrived, and to a land with no relative,
And the land here has no mother, search as you may.
So Fatma said, be quick my lad,
And call her Mama.

I said: My mother gave me a dinar, to give to the poor of my hometown,
But I am hungry, for I am poor... I said...
And she lowered her Jug: Drink, my boy.
Keep your dinar...

I changed the Gulden, my father of all the khans!
With my mother's dinar I bought eggplants.
I wandered here in the wadis, dunes and Ramat Gans,
With my mother's blood-money I bought myself sardines.

The sardines revived us; who among you ingested a dinar?
Who makes a doll out of sardines?
Jaffa and its fishermen! – there is no other net but theirs.
Come morning they ate, and the dinar inside them.

My Avhuna, look at the first-born of all the khans,
You chose me a poor eldest like no other.
Observe my deeds – good enough for Passover?
And I took your name to serve you mightily.

Our father's face was here...
Then we still were sons...
Now our father is nowhere to be seen...
How shall we face him when he comes?

שהגענו אל החוף בג'יאניקולו
והקימנו על הסף ספן ערבי -
אזרעותיו שלוחניות וקנצי קול לו,
והידים - מבית אבי...

והגענו, ולארץ ערירי,
ולארץ אין פה אם, ויהי מה,
ותאמר פאטמה: "מהרה, נערי,
אמר לה 'אמא'."

ואמר: "דינר לי מאמי לעני עירי,
אך רעבתני. כי עניתני," ואמר -
ותורד את כדה: "שתה, נערי.
לך הוא הדינר..."

"הזהוב פרטתי, אבי מקל החאנים!
בדינר אמי קניתי לי בראנז'ינס.
התהלכתי פה בין ואדיות, חולות ורמת-גנים.
בדמי אמי קניתי לי סארדינס."

שהחנינו הסארדינס! מי מכס דינר עלע?
מסארדינס מי עושה בבה?
יפו ודיגיהו! - שאין רשת אלא לה.
לבקר ויאכלו, והדינר חבס.

אבהונא שלי, הבט על בכור החאנים.
בחרתני בכור עני מאין כמוהו עוד.
שור על מעשי - יפים למה נשתנה?
ואני שמך קניתי לעבדה מאד."

פני אבינו היו פה...
אז היינו עוד בנים...
עתה אבינו במחפוא.
איך נקבל פנים?

Don't you enquire, angel, about your people –
But he is the wretched from Phalasteen.
He went here to his cave
Among the refugees...

And about that and about the road here,
And about whatever he does in his caves
Won't you enquire, Jacob's rose?
Ask the thorns!

Ask here in the breaches
About the beggar of shoe-soles,
About the grouping of the kibbutzim
And about the ingathering of all exiles..

And about the miracle
Of the 'Love-of Zion' movement
Ask the miraculous Arabs
Who fled as if not in earnest;

And if you ask me –
The judgment is based on two;
I am sorry for my children
And I'm sorry about unjust measure;

And ask about the miracle
Of the Lovers of babbling movement
And about the miraculous Arabs
Who "buried the Joke."

They buried it until the
Waking-up of the jug full of coins.
Ringing from time to time
Throughout the years, the centuries...

הלא תשאלי לעמך מלאכנו -
והוא חלך פאלאסטין.
הוא הלך פה אל כוכו,
אל הפלתי...

ועל כך ועל דרכו
וכל מעשהו בכוכים -
הלא, שושנת יעקב,
תשאלי את החוחים.

תשאלי פה בפרצים
על קבצן הסליות,
על קבוץ הקבוצים
ועל קבוץ הגליות;

ותשאלי אל נס-
תנועת-חבת-ציון
את ערביי הנס
שנסו בלצון;

ותשאלי את פי -
על שתים הוא הדין:
צר לי על ט פי
וצר על דין ודין;

ותשאלי אל נס-
תנועת-חובשי-שיחה
על ערביי הנס
אשר "קברו בדיחה".

קברו - עד הקיצו
של כד המטבעות.
יצלצלו, לעת מצא,
ימים, שנים, מאות...

Until He comes

Reflected in the pupil like a hoary old man –

And the earth, the bride,

Roaring her first day...

In your valleys, Rose of,

If only the fellahin would also have a rose;

Who is a rose – if only to avoid

Passover on caves.

Fellaheen-Bedouins, the patriarchs,

Like the generation of the desert to the generation to come

Have ordered us to bake pita,

To breath their fire-singed bread.

And father-mother, from wherever they were taken to,

From the horrendous fire of fires –

Ordered us not to forget Yahandes,

And Poyln also not to forget.

The Land she is good for nothing.

Both Abraham and Ibrahim –

The lad struggled with Him

And Sara among the Egyptians...

But the land, the land

She swallows the jugs,

And she is hot, and she is red

And sinewy vis a vis the talkers.

Hot she is and red she is

Like the opening of a woman giving birth.

A land chock-full of earth

And not promised.

עד עמוד יעמד הלה

וסב הוא באישון -

ואדמה בלה

שואגת יום ראשון...

בעמיד, שושנת,

לו שושנה לפלחים;

מי שושנה - ולו על מנעת

פסע אל בוכים.

פלחין-בדוין, האבות,

- כדור מדבר לדור יורש -

צונו פתה לאפות.

נשם לחמם לחוד האש.

ואבא-אמא, מן מלכות

- אש-אל-ברבא מלקח -

צונו והנדס לא לשבת.

ועל פוילין לא לשבת.

אדמה היא בת בלעל.

גם אברהם גם איבר הים -

שרה עמו הנער

ושרה מן המצרים...

והאדמה והאדמה

מבלעה את הפדים.

היא חמה, היא מאדמה -

והיא גידים למגידים.

היא חמה ומאדמה

בפתחה של היולדת.

מלאה לה ארץ אדמה

ולא נועדת.